

**R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
V I Š J E
D E L O V N O
I N S O C I A L N O
S O D I Š Č E**

VDS sodba Pdp 1270/2002

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore

ECLI: ECLI:SI:VDSS:2003:VDS.PDP.1270.2002

Evidenčna številka: VDS02470

Datum odločbe: 06.03.2003

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: suspenz - zakonitost izrečenega suspenza

Zveza: ZDR (1990) člen 95, 95.

Jedro

Za zakonitost uvedbe suspenza ni bistveno, če je bilo v individualnem delovnem sporu glede prenehanja delovnega razmerja ugotovljeno, da je delavcu nezakonito prenehalo delovno razmerje.

Izrek

Pritožba se zavrne in se potrdi sodba sodišča prve stopnje.

Tožeča stranka sama krije svoje pritožbene stroške.

Obrazložitev

Z izpodbijano sodbo je sodišče prve stopnje zavrnilo tožbeni zahtevek tožeče stranke za razveljavitev sklepa tožene stranke z dne 18.10.1993, s katerim je bila tožnica suspendirana in sklepa upravnega odbora tožene stranke z dne 27.12.1993, s katerim je bil zavrtnjen ugovor tožnice zoper sklep o suspenzu. Zavrtnjen je bil tudi zahtevek, da je tožena stranka dolžna povrniti tožnici stroške postopka z zakonitimi zamudnimi obrestmi od izdaje sodbe do plačila. Sodišče je tudi odločilo, da je tožeča stranka dolžna toženi stranki povrniti stroške

postopka v znesku 82.106,00 SIT, v 8 dneh pod izvršbo.

Zoper navedeno sodbo se je pravočasno pritožila tožnica zaradi vseh pritožbenih razlogov. Predlagala je, da višje sodišče pritožbi ugodi in izpodbijano sodbo spremeni tako, da tožbenemu zahtevku v celoti ugodi, podrejeno pa, da sodbo razveljavi in zadevo vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje. V pritožbi navaja, da je uporaba materialnega prava v odločbi napačna in nezakonita, saj določb ZDR ne gre razlagati normativistično. Izrečni suspenz je bil nezakonit glede na dejstvo, da je bilo v postopku ugotovljeno, da je disciplinski postopek nezakonit, oziroma da tožnica ni storila očitane disciplinskega postopka. Sodišče bi moralo ob uporabi določb ZDR ugotoviti, da je bil suspenz nezakonit in razveljaviti odločbo o suspenzu, pri čemer je dolžno upoštevati čas vložitve tožbe in odločati na tej osnovi.

Pritožba ni utemeljena.

Pritožbeno sodišče je izpodbijano sodbo preizkusilo v mejah razlogov, ki jih navaja pritožba, po uradni dolžnosti pa v skladu z drugim odstavkom 350. čl. Zakona o pravdnem postopku (ZPP - Ur. l. RS št. 26/99 in 96/2002). Pri tem preizkusu je ugotovilo, da je sodišče prve stopnje pravilno in popolno ugotovilo dejansko stanje, ob tem ni bistveno kršilo določb postopka, pravilno pa je tudi uporabilo materialno pravo.

Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da je tožena stranka zoper tožnico uvedla disciplinski postopek s sklepom z dne 18.10.1993. Z uvedbo disciplinskega postopka je tudi izdala sklep o suspenzu tožnice. Tožena stranka je tožnici očitala hujšo kršitev delovnih obveznosti po 15. in 21. tč. 3. čl. Pravilnika o disciplinski in odškodninski odgovornosti delavcev SRC d.o.o., kar naj bi tožnica storila s tem, da je kot soustanoviteljica družbe A. d.o.o. konkurirala toženi stranki in s tem kršila konkurenčno prepoved, kot je bila določena v 19. čl. pogodbe o zaposlitvi. Pritožbeno sodišče ugotavlja, kar je sicer že pravilno ugotovilo sodišče prve stopnje, da je dopustno za navedeno kršitev izreči delavcu disciplinski ukrep prenehanja delovnega razmerja.

Zakon o delovnih razmerjih (ZDR - Ur. l. RS št. 14/90, 5/91 in 71/93) v 95. členu določa, da je delavca mogoče začasno odstraniti iz delovnega mesta in ga razporediti iz organizacije v primeru, da je zoper njega uveden disciplinski postopek zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, za katero se v skladu z zakonom izreče prenehanje delovnega razmerja pod pogojem, da s takšnim ravnanjem neposredno ogroža svoje zdravje, življenje in zdravje delavcev ali drugih oseb oziroma, če ogroža materialna sredstva večje vrednosti ter če bi delavčeva navzočnost na delovnem mestu ali v organizaciji oziroma pri delodajalcu lahko ogrozila nemoten in varen potek delovnega procesa ali poslovanja ter delo organov organizacije.

Kot je bilo že zgoraj navedeno, je tožena stranka zoper tožnico uvedla disciplinski postopek zaradi kršitev, za katere se lahko izreče disciplinski ukrep prenehanja delovnega razmerja, v sklepu o suspenzu pa je tudi ugotovila, da je suspenz nujen, ker je ogrožen delovni proces in nastaja večja materialna škoda. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da sta bila oba pogoja za zakonitost suspenza podana, torej tako uvedba disciplinskega postopka kot tudi možnost, da toženi stranki nastane večja škoda.

Tožeča stranka v pritožbi zgolj navaja, da določb ZDR ne gre razumeti normativistično. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodba sodišča prve stopnje ustrezno obrazložena, saj je sodišče ugotovilo vse bistvene okoliščine, pri tem pravilno uporabilo materialno pravo. Odločitev sta sprejela pristojna organa prve in druge stopnje, zato pritožba s takšnimi pritožbenimi navedbami ne more biti uspešna.

V zvezi s pritožbeno navedbo, da je bil izrečen suspenz nezakonit glede na dejstvo, da je bilo v postopku ugotovljeno, da je disciplinski postopek nezakonit oz. da tožnica in storila očitane hujše kršitve delovnih

obveznosti, pritožbeno sodišče pojasnjuje, da je predmet tega individualnega delovnega spora le vprašanje, ali je bila zakonito izrečena začasna odstranitev, ne pa trajanje suspenza in posledice nezakonitega disciplinskega postopka. V skladu z 98. čl. ZDR pa ima delavec, ki je odstranjen z dela iz organizacije, za čas odstranitve pravico, da mu delodajalec izplača razliko do polnega zneska plače, ki bi jo dobil, če bi bil na delu, če je disciplinski postopek zoper njega z dokončno odločbo ustavljen, ali če je delavec s pravnomočno odločbo oproščen.

Pritožba ni neutemeljena, zato jo je pritožbeno sodišče zavrnilo in potrdilo izpodbijano sodbo sodišča prve stopnje (353. čl. ZPP)

Datum zadnje spremembe: 22.08.2009